

Posudek diplomové práce

Název: *Mladí lidé a kultura sebepoškozování*

Autor: *Bc. Eliška Prokopová*

Diplomová práce Elišky Prokopové je věnována aktuálnímu a u nás dosud málo diskutovanému tématu: sebepoškozování. Autorka se nespokojila s rešerší dostupných zdrojů, ale pokusila se také o vlastní kvalitativní výzkum, což se právě u tohoto tématu jeví jako velmi užitečné.

Předložená diplomová práce je dělena na úvod, sedm kapitol, závěr, seznam použitých zdrojů a přílohy. Vzhledem k tomu, že se autorka věnuje sebepoškozování v období adolescence, obsahuje první kapitola práce přiměřeně rozsáhlou charakteristiku tohoto vývojového období. V druhé kapitole, která se jeví jako teoretické jádro práce (s. 16-33), uvádí diplomandka nejdůležitější dostupné informace o sebepoškozování; ve třetí kapitole se pokouší najít potenciální souvislosti tohoto jevu se subkulturami Emo a Ghotic. Kap. 4-7 popisují design, průběh i výsledky vlastního výzkumného šetření, které autorka v kap. 8 (diskuze) srovnává s výsledky, které uvádějí renomovaní autoři. Průběh a výsledky práce jsou shrnuty v závěru.

Po stránce vnějšího vzhledu i po stránce formální je tato diplomová práce na výborné úrovni. Rovněž styl, kterým autorka píše, je čtivý a zároveň přesný. Překlepy nebo jazykové nejasnosti se objevují pouze ojediněle (s. 23, 46, 59).

Hodnotíme-li koncepci práce, nelze se vyhnout kritice související se stanovením cílů. Ačkoliv často bývá prvotním impulsem pro sepsání závěrečné práce potřeba něco se dozvědět o aktuálním problému a následně na něj upozornit ostatní, diplomová práce ze své podstaty není prostředkem k tomu, aby se nějakým jevem „společnost začala více zabývat“ (s. 7). Může se však stát hodnotným podkladem pro nějaký popularizační článek, přednášku či cyklus přednášek, který se dá v návaznosti na ni realizovat. Za určitý nedostatek při stanovení cíle práce považují, že autorka při svém výzkumu sledovala hned několik cílů najednou (srov. s. 7-8).

Pasáže práce psané na základě literatury jsou zpracovány velmi dobře; obsahují totiž jenom informace týkající se tématu a nezatěžují práci zbytečným balastem. Jedinou výtkou může být konstatování, že diplomandka na několika místech staví definice od různých autorit jen prostě vedle sebe, aniž by se pokusila o jejich vzájemné srovnání či komprimování (např. na s. 14-15).

Výzkumné šetření, které autorka popisuje v kap. 4-7, bylo provedeno dobře. Při podrobnějším studiu předložené práce se přesto objevují některé otázky, které by – dle názoru oponenta – měla autorka objasnit v rámci obhajoby.

První metodickou nejasností je údajné použití „zakotvené teorie“, o níž diplomandka píše na s. 39-40. Nikde v dalším textu ovšem není vysvětleno, jak autorka konkrétně tuto metodu použila. Věrohodnosti práce naopak prospívá skutečnost, že si je autorka vědoma nedostatku formy sběru dat; tento nedostatek však relevantně vysvětluje.

Druhou nejasností je důvod, proč autorka v podkapitolách věnovaných jednotlivým kategoriím (6.2-6.8) nejdříve interpretuje, potom uvádí řadu doslovných citátů z komunikace s respondenty, zatímco přehledová tabulka o dané kategorii je až na konci podkapitoly.

Celkově považují předloženou diplomovou práci za velmi dobrou, **doporučují ji k obhajobě** a v případě uspokojivého vysvětlení uvedených nejasností navrhuji hodnocení známkou „výborně“.

České Budějovice, 6. května 2015

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
oponent